

Sygn. akt V RC 1113/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Boguszevska

Protokolant: Paweł Wrzesień

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 roku w Warszawie,

na rozprawie

sprawę powództwa mał. W. M.,

repr. przez J. G.

przeciwko K. M.

o podwyższenie alimentów

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Pozwem z dn. 8 grudnia 2014 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej W. J. G.-G. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego K. M. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dn. 6 października 2010 roku w sprawie o sygn. akt V RC 989/09 - z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 1200 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniej J. G. jako przedstawicielki ustawowej małoletniej z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pozew k. 2).

W odpowiedzi na pozew K. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości (odpowiedź na pozew k. 53).

Ostatecznie na rozprawie w dn. 16 lutego 2015 roku pełnomocnik przedstawicielki ustawowej poparł powództwo, a pozwany zajął stanowisko jak w odpowiedzi na pozew.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. M., urodzona (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego J. G. i K. M..

Wyrokiem rozwodowym z dn. 13 października 2005 r., Sąd Okręgowy w Białymstoku w sprawie o sygn. akt IC 1234/05 rozwiązał przez rozwód bez orzekania o winie małżeństwo wyżej wymienionych, powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej obojgu rodzicom oraz ustalił, iż miejscem zamieszkania małoletniej będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki. Sąd zobowiązał także K. M. do łożenia alimentów na rzecz małoletniej W. w kwocie po 300 zł miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniej J. G. jako przedstawicielki ustawowej małoletniej z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca (k. 21 akt Sądu Okręgowego w Białymstoku, sygn. akt IC 12354/05).

Wyrokiem z dn. 6 października 2010 roku w sprawie o sygn. akt V RC 989/09 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. V Wydział Rodzinny i Nieletnich podwyższył alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 500 zł miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniej J. G. jako przedstawicielki ustawowej małoletniej z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od dn. 12 października 2009 r. (k. 22-27)

W dacie orzekania o podwyższeniu alimentów małoletnia W. M. miała 9 lat i chodziła do szkoły podstawowej. Na wyżywienie W. matka przeznaczała łącznie kwotę 900 zł/mc, na ubrania kwotę ok. 200 zł/mc, korepetycje 400 zł/mc, basen 120 zł/mc, taniec towarzyski 120 zł/mc, zabawki i rozrywkę 150-200 zł/mc, na przybory szkolne i zeszyty 150 zł/mc, podręczniki 450 zł rocznie, komitet rodzicielski i składki klasowe 160 zł rocznie, wizyty u stomatologa 80 zł/mc. Małoletnia pozostawała wówczas pod stałą opieką poradni ortodontycznej, nosiła aparat, którego koszt wynosił 700 zł rocznie. Małoletnia w okresie zimowym wyjeżdżała na narty, koszt wyjazdu i opłacenia instruktora wynosił ok. 1000 zł rocznie, do czego dochodziły koszty wymiany sprzętu narciarskiego (co dwa lata) w kwocie 1500 zł. (zeznania matki małoletniej k. 85-86 akt V RC 989/09).

W chwili orzekania o podwyższeniu alimentów przedstawicielka ustawowa małoletniej J. G. miała 30 lat i zamieszkiwała wraz z małoletnią i obecnym mężem w W. w ich wspólnym mieszkaniu. Na zakup tego mieszkania zaciągnęli oni kredyt, którego rata wynosiła wówczas ok. 1.600 zł/mc. Przedstawicielka ustawowa pracowała jako przedstawiciel medyczny, a jej zarobki netto wynosiły 4.700 zł (k.23 akt V RC 989/09), natomiast jej mąż zarabiał ok. 4.000 zł/mc. Przedstawicielka ustawowa małoletniej wspólnie z mężem podzielili się wydatkami - mąż spłacał samodzielnie kredyt mieszkaniowy i ponosił koszty utrzymania mieszkania tj. czynsz ok. 400 zł/ mc, prąd 200 zł/mc, TV i Internet 150 zł /mc, dwa miejsca garażowe 400 zł/mc., natomiast ona ponosiła koszty związane z wyżywieniem, spłacała oddzielny kredyt na mieszkanie, które posiada w B., w wysokości 1.400-1.500 zł. Mieszkanie nie było wynajmowane z uwagi na jego niewykończenie (k.85-86 akt V RC 989/09).

Pozwany K. M. w czasie wydawania wyroku o podwyższeniu alimentów miał 34 lata, zatrudniony był na stanowisku kontrolera celnego w Izbie Celnej w B., otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 2.310 zł/mc netto (k. 84 i k. 87 akt V RC 989/09). Ponadto pozwany rok przed wydaniem wyroku o podwyższeniu alimentów otrzymał tzw. "mundurówkę" w wysokości 850 zł, co roku otrzymywał tzw. "trzynastkę" i dodatek wakacyjny tzw. "gruszę" w kwocie 350 zł. Przedtem pracował w Urzędzie Celnym w B. i zarabiał 1.350 zł netto miesięcznie. Pozwany w chwili orzekania o podwyższeniu alimentów mieszkał z obecną żoną w B.. Wspólnie wychowywali i utrzymywali oni ich 3-letnią córkę O., a ponadto 11-letnią córkę żony J., która miała ustalone alimenty w wysokości 400 zł/mc. Żona pozwanego pracowała w Urzędzie Celnym i zarabiała ok. 2.000 zł/mc netto. Na zakup mieszkania pozwany wraz z żoną zaciągnęli kredyt w wysokości 80.000 zł, obydwoje wzięli również w pracy pożyczki w kwocie 15.000 zł. rata kredytu w banku wynosiła 650 zł natomiast rata pożyczek zaciągniętych w pracy wynosiła łącznie 550 zł/mc. Z tytułu kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania pozwany płacił co miesiąc 520 zł (czynsz), 120 zł (prąd), 50 zł (gaz), 150 zł telefon komórkowy), 62 zł (Internet). Pozwany na dojazdy do pracy przeznaczał 350 zł/mc. Kontaktował się z córką regularnie co dwa tygodnie, zabierał małoletnią W. w piątki, jednakże zdarzało się, że wbrew obowiązкови nie odwoził dziecka do matki - wówczas matka małoletniej zmuszona była przyjeżdżać po nią do B.. W okresie wakacyjnym pozwany spędzał z córką dwa tygodnie, a w czasie ferii tydzień (k. 87-88 akt V RC 989/09).

Obecnie małoletnia W. M. ma 13 lat i uczęszcza do II klasy gimnazjum. W pozwie przedstawicielka ustawowa wskazała, że miesięczny koszt utrzymania wynosi 3.872,75 zł, na który składają się wydatki na: na składki szkolne, wycieczki, przybory szkolne, podręczniki, bilety komunikacji miejskiej łącznie kwotę 392,49 zł/mc, na wyjścia do kina/teatru, rozrywkę 250 zł/mc, na wyjazdy na letnie/zimowe wakacje/ferie 424,42 zł/mc, na opiekę zdrowotną - w tym wizyty u stomatologa i dermatologa, założenie aparatu ortodontycznego, comiesięczne kontrole łącznie kwotę 423,34 zł/mc, na ubrania łącznie kwotę 250 zł/mc, na kosmetyki, środki czystości łącznie kwotę 50 zł/mc, na zajęcia dodatkowe, korepetycje 880 zł/mc (niemiecki 280 zł, angielski 400 zł korepetycje 200 zł), na sprzęt sportowy 62,50 zł/mc, na koszty utrzymania mieszkania - czynsz, energia 240 zł/mc (czynsz i energia 720 zł / 3 os.). (k. 7-miesięczny koszt utrzymania małoletniej). Jednakże na rozprawie w dniu 16 lutego 2015 r. przedstawicielka ustawowa

wyjaśniła, że te wydatki przedstawiają się następująco : wyżywienie 700 zł/mc, odzież 250 zł/mc, kosmetyki i środki czystości 100-150 zł/mc, hobby małoletniej łącznie kwotę 100 zł/mc, podręczniki 450 zł (o 300 zł więcej niż w dacie wyroku SO), korepetycje z j. angielskiego 400 zł/mc, korepetycje z j. niemieckiego 200 zł/mc, inne korepetycje z j. polskiego i matematyki 200 zł/mc, aparat ortodontyczny 3.500 zł – 290 zł/mc, stomatolog, dermatolog 50 zł wizyta, specjalistyczne wizyty 600 zł – 50 zł/mc (protokół z rozprawy k. 100-102). Do czerwca 2014 r. małoletnia uczęszczała na zajęcia z j. angielskiego do (...), którego koszt wynosił 115 zł. Jednakże obecnie uczęszcza na prywatne lekcje, na co przedstawicielka ustawowa nie ma potwierdzenia. Ponadto dodatkowo ojciec małoletniej poza alimentami uczestniczy w kosztach utrzymania córki poprzez opłacanie telefonu, czy też dodatkowego sprzętu, bądź opłacanie wakacji i ferii, które razem z córką spędzają. J. G. przyznała również, że pozwany kupuje córce odzież, gdyż zawsze jak do niego jedzie to nie bierze żadnych rzeczy ze sobą, ponieważ tam ma wszystkie potrzebne artykuły w tym odzież. Pozwany założył również małoletniej konto, na które wpłaca różne sumy, których wysokości ona nie zna ponieważ nie ma do niego dostępu (protokół z rozprawy k. 100-102).

Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletniej J. G. ma 34 lata. Zatrudniona jest w (...) SP. Z O.O. na stanowisku przedstawiciel ds. (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie ok. 3900 zł/mc netto (k. 44). W roku podatkowym 2013 osiągnęła dochód w wysokości 58.820,73 zł (k.46). Zamieszkuje wraz z małoletnią i obecnym mężem w W. w mieszkaniu należącym wyłącznie do jej obecnego męża i to on ponosi koszty jego utrzymania (k.101). Mąż przedstawicielki ustawowej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 11.000 zł (k. 101). W roku podatkowym 2013 obecny osiągnął on dochód w wysokości 198.794,50 zł (k.46). J. G. wyjaśniła, że nadal spłaca kredyt na mieszkanie w B., którego rata wzrosła o około 300 zł, a obecnie płaci 1400 zł. Mieszkanie to jest nadal remontowane. Ponadto wspólnie z mężem spłaca również kredyt na mieszkanie w W., przy ul. (...), którego rata również wzrosła z 1.600 zł do 2100 zł. Wszystkie zarobki matki powódki przeznaczane są na córkę, a w dodatkowych kosztach matka powódki wspierana jest finansowo przez obecnego męża. Matka małoletniej przyznała, że gdyby nie miała obecnego męża to na pewno wydawałaby pieniądze inaczej (pozew k. 2-4, wyjaśnienia przedstawicielki ustawowej k.102).

Pozwany K. M. obecnie ma 38 lat. Zatrudniony jest w Izbie Celnej w B. na stanowisku specjalisty służby celnej z miesięcznym wynagrodzeniem zasadniczym w miesiącach sierpień 2014 - styczeń 2015 oscylującym średnio ok. kwoty 3 000 zł/mc netto, a także dodatki, nagrody, dopłaty (k. 98 - zaświadczenie o dochodach). W roku podatkowym 2013 Pozwany osiągnął dochód w wysokości 91.233,18 zł (k. 96). Pozwany w chwili obecnej mieszka z żoną w B.. Wspólnie wychowują i utrzymują ich 7,5-letnią córkę O., a ponadto 15-letnią córkę żony J.. Żona pozwanego pracuje w Izbie Celnej i zarabia ok. 2.500 zł/mc netto. Pozwany comiesięcznie ponosi stałe opłaty (kredyt, pożyczka, czynsz, media utrzymanie samochodu, dojazd do pracy) w wysokości ok. 2.529,26 zł, a ponadto przyczynia się do kosztów utrzymania dwojga ww. dzieci (k. 57) oraz płaci alimenty na rzecz W.. Ponosi także dodatkowe koszty związane z pogorszeniem się jego stanu zdrowia. Aktualnie wymaga on systematycznego leczenia w postaci m.in. kosztownej rehabilitacji oraz stałej opieki lekarza specjalisty. Koszty takiej opieki zdrowotnej to ok 600-800 zł (k. 103). Pozwany utrzymuje stały kontakt z małoletnią powódką, regularnie zabiera ją do B. w ustalone kontakty tj : w pierwszy weekend miesiąca, tydzień ferii, święta i jeden miesiąc wakacji, aktywnie uczestniczy w jej życiu. Ponadto poza alimentami, partycypuje w kosztach jej utrzymania poprzez opłacanie telefonu, wpłaty na konto bankowe założone dla córki, ok. 300 zł co pół roku, opłacanie wspólnych wyjazdów na wakacje, ferie, kupowanie sprzętu sportowego, ubrań oraz w inny sposób (k. 58-59, k. 103,104).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dokumentów i zaświadczeń zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, jak również w aktach sprawy sygn. akt V RC 989/09, a także na podstawie zeznań stron postępowania.

Odnosząc się z kolei do złożonych przez przedstawicielkę ustawową paragonów (k. 10-15, 28, 76-78, 82-84) podnieść należy iż nie stanowią one wiarygodnego dowodu w sprawie. Paragony są dokumentem fiskalnym, który może dokumentować obrót danej kasy i nabycie towaru w określonym sklepie, nie mniej jednak nie mogą one wykazywać kosztów utrzymania małoletniej powódki ponieważ nie wskazują z imienia i nazwiska nabywcy towaru.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo małoletniej W. M. działającej przez przedstawicielkę ustawową J. G. nie zasługuje na uwzględnienie wobec czego zostało oddalone.

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków należy rozumieć zarówno istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, jak też istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Zawsze jednak dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Podkreślić należy, iż to oboje rodzice zobowiązani są do łożenia środków na utrzymanie swoich małoletnich dzieci, niezależnie od nakładu osobistych starań o prawidłowy rozwój i wychowanie albowiem wszystko to mieści się w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej. Przy ocenie zaś, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron (wyrok SN z dnia 26 marca 1969 roku, III CRN 54/69, LEX nr 6480). Ustalenie zmiany stosunków następuje przez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi w czasie poprzedniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym.

Sąd w niniejszej sprawie zobowiązany był do ustalenia jakiego rodzaju zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej oraz jakie zmiany w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego zaszły w okresie od chwili podwyższenia alimentów wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. V Wydział Rodzinny i Nieletnich (sygn. akt V RC 989/09). Od powyższej daty minęło ponad 4 lata. Zdaniem Sądu w tym czasie nie zaszły istotne zmiany w życiu małoletniej powódki oraz tak znaczące zmiany w sytuacji majątkowej i rodzinnej rodziców małoletniej, które mogłyby oddziaływać na ewentualne podwyższenie alimentów.

Powódka W. M. od daty podwyższenia alimentów nadal zamieszkuje wspólnie z matką. W dalszym ciągu uczy się - uczęszcza aktualnie do II klasy gimnazjum. Na niezmiennym poziomie pozostają również w ocenie Sądu koszty utrzymania powódki. W ocenie Sądu wykazane przez przedstawiciela ustawowego powódki miesięczne koszty utrzymania małoletniej tj. kwota 3872,75 zł nie odpowiada realiom i przeciętnym kosztom utrzymania 14 letniego - dziecka, wobec czego została ona zawyżona. Sąd miał na uwadze fakt, że koszty utrzymania małoletniej wskazane przez przedstawicielkę ustawową w pozwie, a wskazane na rozprawie znacznie się różniły. Sąd nie dał wiary twierdzeniom, że małoletnia uczęszcza na korepetycje językowe jak i dodatkowe lekcje / łączna kwota 800zł miesięcznie /, gdyż nie przedstawiono żadnego dowodu potwierdzającego te lekcje. Tym bardziej niezrozumiałe jest to, że matka małoletniej zrezygnowała z zajęć j. angielskiego w (...), blisko miejsca zamieszkania i znacznie tańszego. Część kosztów utrzymania małoletniej pozostała bez zmian, jak np. wyżywienie, a część zajęć obecnie nie ma miejsca np. zajęcia taneczne, basen, korzystanie z instruktora. Niezrozumiałe jest żądanie przedstawicielki ustawowej obciążania pozwanego kosztami wakacji, czy też ferii, a przecież pozwany cześć wakacji / 1 miesiąc / i ferii / 1 tydzień / organizuje sam, opłacając je całkowicie.

Odnośnie kosztów utrzymania rodziców małoletniej Sąd uznał, iż owszem obecne miesięczne wynagrodzenie zasadnicze netto pozwanego wzrosło o ok. 690 zł (z ok. 2.310 zł/mc netto do kwoty ok. 3.000 zł/mc netto), a obecne wynagrodzenie zasadnicze netto przedstawicielki ustawowej powódki uległo zmniejszeniu o ok. 800 zł (z 4.700 zł/mc netto do kwoty 3.900 zł/mc netto), jednakże Sąd zważył na sytuację rodzinną pozwanego i dochód netto na jednego członka rodziny pozwanego. Pozwany wspólnie z żoną wychowuje i utrzymuje dwoje dzieci - ich 7,5-letnią córkę O., a ponadto 15-letnią córkę żony J.. Poności comiesięcznie stałe opłaty (kredyt, pożyczka, czynsz, media utrzymanie samochodu, dojazd do pracy), dodatkowe koszty związane z pogorszeniem się jego stanu zdrowia oraz płaci alimenty. Przy zsumowaniu miesięcznych dochodów netto pozwanego i jego żony - biorąc pod uwagę 4-osobową rodzinę pozwanego - kwota miesięcznego dochodu netto na osobę w rodzinie pozwanego wyniesie ok. 1375 zł. Do tego doliczyć należy finansowanie innych doraźnych potrzeb małoletniej powódki, które wykazywał pozwany w toku postępowania,

np. opłacanie telefonu, wpłat na konto, zakup wyprawki, kwoty 230 euro na wyjazd językowy, zakup ubrań i innych rzeczy. Ponadto Sąd miał na uwadze, że pozwany nigdy nie opuścił żadnego spotkania z córką, wakacyjnego czy weekendowego, jeżdżąc z B. do W. po nią i odwożąc raz w miesiącu. Ponadto powód nigdy nie uchylał się od nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego, nawet w sytuacji, gdy został zawieszony w pracy, a otrzymywał wynagrodzenie w wysokości tylko 300 zł. Biorąc pod uwagę również szereg kosztów wykazanych przez pozwanego związanych z comiesięcznymi, stałymi opłatami, kosztami związanymi z pogorszeniem się jego stanu zdrowia, ww. kwota netto miesięcznego dochodu na osobę będzie jeszcze niższa.

Z kolei mimo obniżenia wynagrodzenia zasadniczego przedstawicielki ustawowej powódki o ok. 800 zł (z 4.700 zł/mc netto do kwoty 3.900 zł/mc netto), nadal jej sytuacja majątkowa jest korzystniejsza niż sytuacja majątkowa pozwanego. Mąż przedstawicielki ustawowej osiąga znaczne dochody (w roku podatkowym 2013 osiągnął dochód brutto w wysokości 198.794,50 zł).

Biorąc pod uwagę wspólne zamieszkiwanie małoletniej powódki wyłącznie z przedstawicielką ustawową oraz z jej mężem

(3-osobowa rodzina) miesięczny dochód netto na członka rodziny - przy co miesięcznym wpływie 500 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniej oraz finansowania jej doraźnych potrzeb przez pozwanego - jest zdecydowanie większy niż w przypadku sytuacji majątkowej pozwanego. Sąd wziął również pod uwagę, że jak sama matka małoletniej oświadczyła, gdyby nie dochody męża, to inaczej przeznaczałaby pieniądze na utrzymanie córki.

W ocenie Sądu twierdzenia przedstawicielki ustawowej dotyczące wzrostu wysokości raty kredytu w B. z kwoty 1.100 zł do kwoty 1.400 zł, nie są zgodne z prawdą, gdyż na rozprawie 28 września 2010 w sprawie o sygn. V RC 989/09, oświadczyła, że rata tego kredytu wynosi 1.400 zł. Na uwagę zasługuje też okoliczność remontowania tego mieszkania od około 5 lat.

W świetle powyższego należy uznać, iż ojciec małoletniej w zakresie swoich możliwości wypełnia obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki, zarówno poprzez bieżące finansowanie jej utrzymania w kwocie 500 zł miesięcznie oraz jej dodatkowych doraźnych potrzeb, a także poprzez utrzymywanie z nią stałego kontaktu, regularne zabieranie jej do B. i aktywne uczestniczenie w jej życiu. Trzeba nadmienić, że przedstawicielka ustawowa wnosząc o podwyższenie alimentów do kwoty 1200zł wskazała, że nie jest jej znana sytuacja finansowa pozwanego zatem żądanie podwyższenia nie zostało oparte o żadne informacje dot. pozwanego. Należy jednak zaznaczyć, iż ustalenie przez Sąd podwyższenia wynagrodzenia pozwanego, przy jednoczesnym obniżeniu wynagrodzenia przedstawicielki ustawowej jedynie pozornie pozwalały na przyjęcie tezy o zwiększonych możliwościach po stronie pozwanego. Jak bowiem Sąd wskazał powyżej, całokształt sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego oraz przedstawicielki ustawowej powódki, a następnie ich porównanie nie uzasadniają podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej W..

Sąd Rejonowy orzekając o oddaleniu powództwa miał na względzie nieudowodnienie zasadniczej zmiany w sytuacji małoletniej, która uzasadniałaby zmianę obowiązku alimentacyjnego po stronie pozwanego. Jak już wskazywano powyżej, zmiany w wymiarze miesięcznego wynagrodzenia netto pozwanego jak i przedstawicielki ustawowej jedynie pozornie pozwalają na przyjęcie tezy o ewentualnym podwyższeniu alimentów, a całokształt sytuacji majątkowej obojga nie uzasadnia podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej W.. Brak jest także istotnego zwiększenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego nie wymaga korekty wysokości świadczenia alimentacyjnego.

Z tych względów Sąd orzekł na podstawie art. 138 k.r.o. a contrario o oddaleniu powództwa małoletniej W. M..

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji.